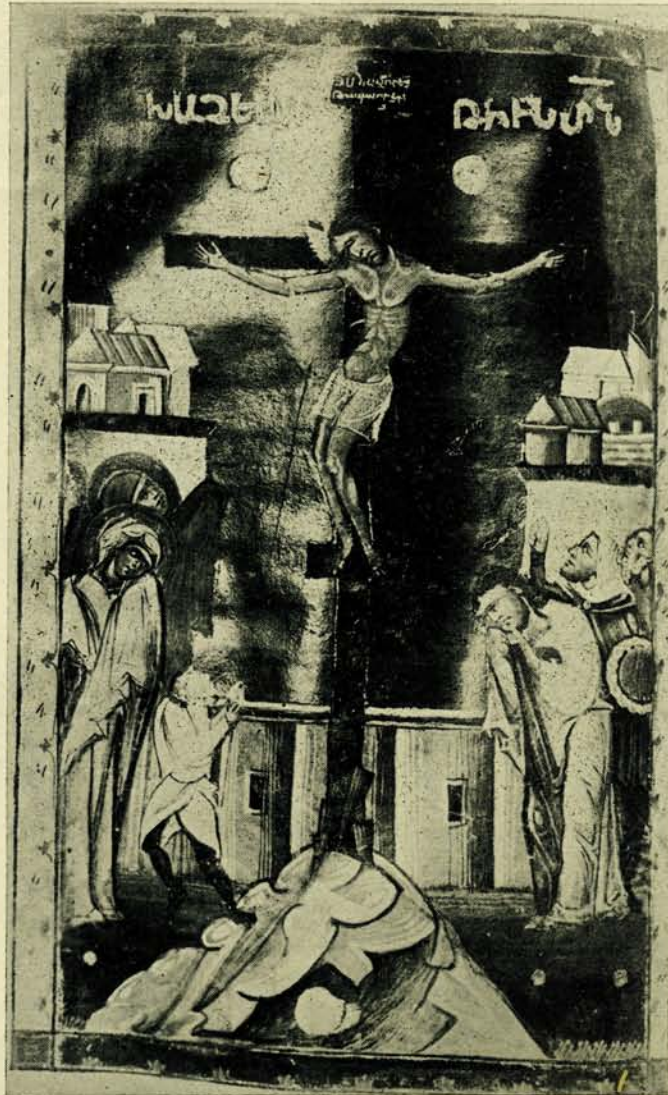

նոյն յատկութիւնները: Կիլիկեան շրջանի հնագոյն ձեռագիրներն էլ երկաթագիր են. յետոյ միայն մշակուած եւ տիրապետող է դառնում կիլիկեան բոլորգիրը, որ տարբեր է արեւելեան բոլորգրից, որին ուրիշները անցման երկաթագիր են կոչել:

Ապա նոյն թուականից ունինք մի երկրորդ ձեռագիր, բայց շատ աւելի տաղանդա-

յիշատակարանի մի մասը, առանց յայտնելու, թէ ո՞րտեղից է առնուած (Հայագ. 376): Ըստ յիշատակարանի գրուած է այն «ի լաւ եւ յընտիր աւրինակաց սրբոյ աթոռոյս, եւ զարդարեալ զանազան երանգաւք եւ ծաղկաւք յոսկոյ սրբոյ եւ դեղոց պատուականաց»: Գրիչն է Գրիգոր: Նոյն արուեստագէտի, այսինքն Գրիգոր երէցի գործն է

Պատկ. 10.— Երուս. No. 1956, 106բ. 1265 թուի

ւոր գրչի եւ նկարչի գործ, մագաղաթ եւ երկաթագիր, գրուած Ներսէս Շնորհալու համար, բայց վերջաւորած Գրիգոր Տղայի ժամանակ, 1174 թուին: Զեռագիրը գտնուած էր թոքաթում, որ տեսել եւ լուսանկարել ենք 1914 թուին: Առնել մասնաւորապէս մասնաւորապէս զեռագիրն է տուել Սրբուանձտեան իւր թորոս Աղբարի մէջ (Բ. 442-4): Ալիշանն էլ ունի

էջմ.-ի No. 1561, սքանչելի, փոքր երկաթագրով Նարեկը, գրուած եւ նկարազարդուած ՌԻԲ=1273 թուին: Զեռագիրը ունի սկզբում մի խորան, նաեւ Նարեկացու երեք տեսակ մանրանկարները, որոնք ձգնաւոր յունական զգեստաւորութեամբ՝ ձեռքին աւետարան եւ խաչ բռնած, կանգնած